

USCA

POST

KONTAKTORGAAN VAN DE VERENIGING VOOR USA EN CANADA FILATELIE

Verschijnt minstens vijf maal per jaar
 Redactie: A. G. van Herk Tel. 030-881741
 Livingstonelaan 149 - 3526 HG Utrecht
 Mei 1993 ISSN 0922-0089 Nummer 64

BLIJ MET DE CLUB

Wij schrijven niet vaak over verenigingszaken, want we vinden dat Usca Post aan de filatelie moet worden gewijd. Maar in dit laatste nummer van het lopend verenigingsjaar willen we dat toch eens doen.

Aanleiding daartoe is de bijeenkomst die we op 4 april hadden in Maarsbergen en die weer zo bijzonder geslaagd was.

Meer dan 60 clubgenoten kwamen naar dit rendez-vous, sommigen van heel ver. De tafels lagen weer vol koop- en ruilwaar. De heer Hopman hield een leuke lezing over wandelingen door Washington D.C., geïllustreerd met dia's van postzegels. De grote veiling stelde velen in staat ontbrekende zegeltjes te veroveren. En overal werd gesnuffeld, gehandeld en in zegeljargon gepraat.

Toen dachten wij: is het nou waar dat wij in een tijdperk van egocentrisme leven? Als dat al zo is, dan toch niet op onze bijeenkomsten, want iedereen helpt iedereen! En dat maakte ons toch een beetje blij.

DE FLUSHING REMONSTRANCE
Tolerantie als Exportproduct

USA-verzamelaars kennen allemaal de Scott 1099, uitgegeven ter herdenking van de zg. Flushing Remonstrance van 1657. Die gebeurtenis is in de USA niet zeer bekend, maar zou dat bij ons zeker wél moeten zijn, want wij Nederlanders zijn ernaar bij betrokken geweest.

Deze remonstrantie, of protest, werd op 27 december 1657 door 31 inwoners van Flushing, onder wie gemeente-bestuurders, ingediend tegen Peter Stuyvesant, de gouverneur van Nieuw Amsterdam.

Die had bepaald dat ieder die een Quaker voor één nacht onderdak verschaftte 50 gulden boete kreeg, in die tijd een kapitaal, en dat schepen die Quakers de kolonie binnenbrachten, werden geconfiskeerd.

Nu was 'Vlissingen', later verengelt tot Flushing, in 1645 aan de noordkust van Long Island gesticht door wegens hun geloof uit Engeland gevluchten, op een patent dat was verleend door gouverneur Willem Kieft. Hun werd godsdienstvrijheid gegarandeerd, iets ongekends in die tijd. Doch zijn opvolger, Stuyvesant, dacht daar anders over. In 1657 liet hij kolonisten arresteren en beboeten vanwege hun geloofsovertuiging. Onmiddellijk protesteerden zij bij de Nederlandse regering en met succes: Stuyvesant werd in een missive van de West-Indische Compagnie gekapitteld. Hem werd te verstaan gegeven dat "het geweten van de mensen vrij en onbelemmerd diende te zijn, zolang zij bescheiden, vreedzaam, niet aanstootgevend en niet vijandig tegenover de overheid waren. Dit zijn de grondregels van beleid en tolerantie die gelden voor de magistraten van

deze stad, en die hebben er toe geleid dat onderdrukten en vervolgd uit vele landen bij ons asiel hebben gevonden."

U ziet het: toen al!

Stuyvesant nam de uitbrander ter harte en een tijdlang bemoeide hij zich niet meer met het geloof en het geweten van zijn onderdanen.

Doch in 1662 liet hij de Qua-

ker Bowne arresteren, omdat die in zijn woning bijeenkomsten van het Genootschap der Vrienden, de Quakers, liet houden.

Bowne preste Stuyvesant hem in Nederland te laten berechten. Hij won het pleit en Stuyvesant kreeg opdracht zijn onderdrukking te staken. En dat zien velen als het begin van de godsdienstvrijheid, die sindsdien altijd in de USA heeft bestaan en die is vastgelegd in de Bill of Rights.

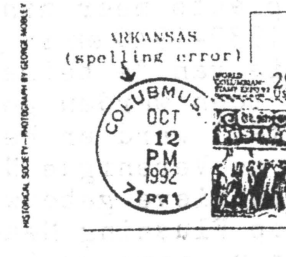
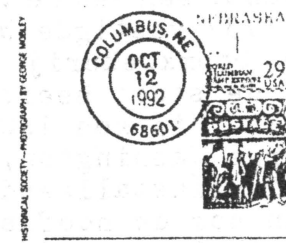
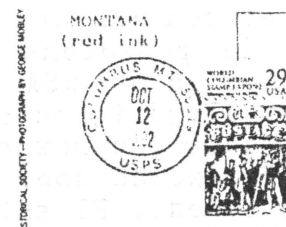
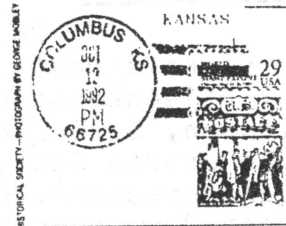
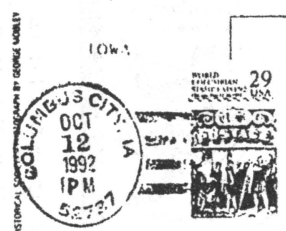
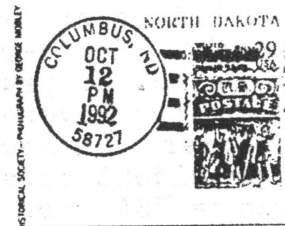
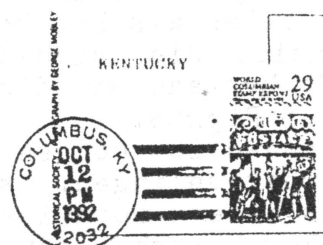
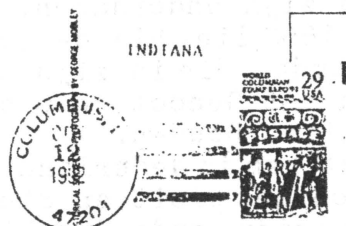
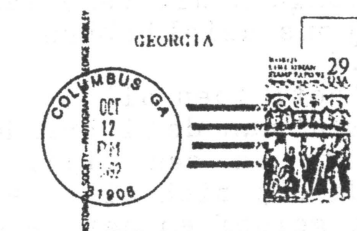
Het huis van Bowne, gebouwd in 1661 en tot 1945 bewoond door zijn nakomelingen, is er nog steeds. Flushing is nu een woonwijk in Queens, een van de vijf New Yorkse boroughs. In 1737 vestigde William Prince er de eerste boomkwekerij in Amerika. Men zegt dat hij de stoot heeft gegeven tot de pruimenteel. Hij kon 140 variëteiten leveren!

George Washington, die immers in New York werd geïnstalleerd als president omdat dat toen nog de hoofdstad van de USA was, heeft de plaats meer dan eens bezocht.

In 1939-1940 en in 1964-1965 was het de locatie van de beide Wereldtentoonstellingen die toen werden gehouden.

In 1947 werd er het voorlopig hoofdkantoor van de Verenigde Naties gevestigd, tot het definitieve gebouw in Manhattan gereed was. En op Flushing Meadow wordt getennist. Dat weet u, want we leven in het TV-tijdperk.

STEMPELS VAN COLUMBUS

A CANCELLATION NAMED COLUMBUS

Clubgenoot Ludeker maakt ons attent op een aanbieding, die hij vond in een Amerikaans postzegelblad. Van alle 20 plaatsen in de USA met de naam Columbus die het 500 jaarfeest vierden met een handstempel gedateerd 12 oktober 1992 (Columbus Day), is dat stempel te krijgen, aangebracht op de Sc. 2616, de 29c World Columbus Stamp Expo zegel, op een "Landing of Columbus"-briefkaart.

Er zijn Columbussen te vinden in Arkansas, Georgia, Iowa, Indiana, Kansas, Kentucky, Mississippi, Montana, Nebraska, New Jersey, New Mexico, New York, North Carolina, North Dakota, Ohio, Pennsylvania, Texas en Wisconsin. Enkele stempels zijn hiernaast afgebeeld. De set kost \$ 39 + verzendkosten. De heer L.J.A. Ludeker, Hollandia 43, 3901 GH Veenendaal, helpt u verder. Ook aan Columbuszegels van andere landen dan de USA.

LOOK

De Rolzegel die het Verzamelen van Fosforzegels voorgoed veranderde

De Scott-1993 heeft als nieuwigheidje drie filatelistische monografietjes. Eén ervan, op blz 145, gaat over de zg. Look rolzegel. Het is ontleend aan het boek "Stamps that Glow" van Wayne Youngblood. Al is dit in vertaling in onze Boekerij aanwezig, toch kan, denken wij, een vertaling van dit opstel op deze plaats geen kwaad:

De aardigheid van het verzamelen van een specialisme ligt in het zoeken naar lastige zegels en variëteiten. Zo een is de 3 cent

rolzegel met fosfor uit de Liberty-serie, die in de loop van de jaren de "Look coil" is gaan heten, de Look rolzegel. Meer dan welke andere zegel ook is het aan deze te danken dat zoveel mensen fosforescerende zegels - we zullen ze fosforzegels noemen - zijn gaan verzamelen.

Zonder dat de verzamelaars het konden vermoeden bestelde de postmaster van Des Moines in september 1966 een voorraad 3 cents Liberty rolzegels op rollen van 3000. Die wilde het tijdschrift Look gebruiken op een deel van haar zendingen. Er waren rollen van 3000 aangevraagd omdat die pasten in de in gebruik zijnde plakmachines.

Look werd verzonden met een 3c Liberty plus een 2c Jefferson rolzegel, om het eerste klas porto van 5 cents te voldoen.

Het drukken van de nieuwe zegels begon op 7 oktober 1966 bij het Bureau of Engraving and Printing. De Cottrell persen, die voor het drukken werden gebruikt, waren al eerder aangepast om postzegels van fosfor te kunnen voorzien.

Van de totale oplage van 3.720.000 zegels werden 1208 rollen van 3000 geacht te voldoen aan de normen van het BEP. En zelfs daarvan is later nog een aantal vernietigd. De bestelde zegels werden aan Look toegezonden, waar zij in de voorraad postzegels werden opgenomen voor later gebruik.

De eerste 3c zegels met fosfor die door een verzamelaar werden gevonden, werden ontdekt in een missiepakket, in april 1967.

Al Boerger, een pionier-verzamelaar en handelaar op het gebied van fosforzegels, had een pakket gekocht van een klooster in Toledo, Ohio, en dat zocht hij uit met zijn ultraviolette lamp. In het pakket vond hij drie stukken met de tot op dat moment niet eerder gesignaleerde 3c rolzegel met fosfor. Boerger zond onmiddellijk bericht aan de

Afdeling Filatelie van het Amerikaanse Postdepartement via John Stark, een pionier op het gebied van fosforisering. De bovenvermelde gegevens werden toen toegankelijk gemaakt voor de verzamelaars.

Volgens een rapport van het Amerikaanse Postdepartement haalde de Afdeling Filatelie 32 complete rollen van 3000 terug bij het tijdschrift Look. Die zegels, die het USPOD van het tijdschrift moest terugkopen, werden vervolgens op 12 mei 1967 in Washington D.C. in de verkoop gebracht.

Vanwege de slechte centrering van de meeste zegels werd bij elke geleverde bestelling een bijsluiter gevoegd "Hierbij zenden wij U de aangevraagde 3c rolzegels met fosfor. Voor bijzondere afwijkingen en de centrering". Dit was een soort afwijzing van aansprakelijkheid en een excuus voor de poevere kwaliteit van de zegels.

De navraag naar deze zegels was zo groot, dat het USPOD al spoedig zonder kwam te zitten. Om de verzamelaars te gerieven gaf het USPOD opdracht voor een filatelistische nadruk en rond 14 juni 1967 kwam de tweede oplaag van de 3c Liberty rolzegel met fosfor gereed. Men had voor het drukken van de nieuwe zegels dezelfde persen en dezelfde drukplaten gebruikt als tevoren, maar er waren duidelijke verschillen.

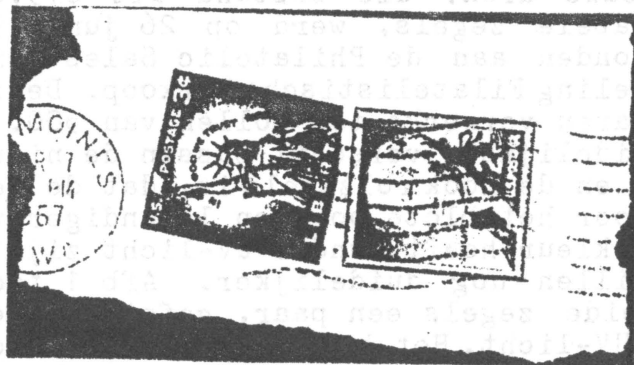
De nieuwe druk, die bestond uit 875.000 acceptabele zegels, werd op 26 juni 1967 toegezonden aan de Philatelic Sales Unit, de Afdeling Filatelistische Verkoop. De zegels waren verwerkt tot rollen van 500.

Het duidelijkste verschil tussen de nieuwe zegels en de Look rolzegels is, dat de herdruk voor het blote oog een levendiger violette kleur heeft. Onder UV-licht zijn de verschillen nog duidelijker. Afb 1 toont van beide zegels een paar, gefotografeerd onder UV-licht. Het bovenste is van de Look

1

rolzegel. De fosfor is helder en zuiver, aangebracht met rubbermatrijzen. De fosforlaag op de herdruk ziet er, zoals het onderste paar laat zien, veel doffer en korreliger uit. Dat komt omdat de fosfor er met metalen platen op is aangebracht. De beide zegeltypen zijn gemakkelijk van elkaar te onderscheiden en ze worden meest als afzonderlijke uitgiften verzameld.

2

De oorspronkelijke Look rolzegels zijn echter veel schaarser dan de herdrukken. Nadat het Amerikaanse Postdepartement de herdruk had aangekondigd, doch de handel die nog niet in zijn bezit had, hebben velen de oorspronkelijke Look rolzegels en vooral de slecht gecentreerde als overbodig beschouwd en op brieven gebruikt. Toen het verschil tussen de beide typen eenmaal was geconstateerd, was het te laat. Boerger schat dat er waarschijnlijk niet meer dan zo'n 20.000 postfrisse paartjes en 4.166 postfrisse lijnpaartjes van de oorspronkelijke Look rolzegel bestaan. Die zijn goed voor iets meer dan 48.000 (of ongeveer de helft) van de 96.000 postfrisse zegels die van het tijdschrift Look waren teruggekocht. De rest van die zegels is op brieven gebruikt. En van deze gebruikte zegels zullen er nog wel heel wat bestaan. Zegels gebruikt op enveloppen van Look zijn erg zeldzaam. Er zijn er maar een handjevol bekend, op brief of op papier. Afb 2 toont een exemplaar van deze zegel op een fragment van een Look envelop met de datering 7 maart 1967. Exemplaren van de herdruk komen veel meer voor, al zijn zij toch ook geen massagoed, dank zij de kleine oplage en de geringe belangstelling voor deze uitgifte in die tijd. De Look rolzegel legde niet alleen de grondslag voor een tweede nieuwe variëteit, maar stelde ook een precedent als de eerste keer dat het USPOD zegels terugkocht van een onderneming om ze weer aan verzamelaars te verkopen. In de laatste jaren zijn er heel wat zegels en variëteiten met fosfor bijgekomen. De Look rolzegel en de filatelistische herdruk daarvan staan nu gewoon tussen de andere vermeld.

VRAGEN ? IEMAND NOG VRAGEN ?

Fred Baumann van "Linn's Stamp News" heeft gelijk gekregen: het antwoord op onze in zijn nummer van 1 maart gepubliceerde vraag

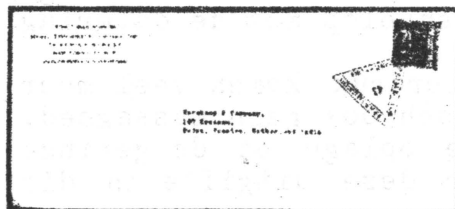
50 LINN'S STAMP NEWS MARCH 1, 1993

Triangular marking

One of our members is puzzled by the triangular "PASSED FOR/TRANSMISSION/SINGAPORE 43" handstamp on this cover, and would like to know more about it.

The triangular marking ties the stamp, but probably wasn't intended to cancel it, because the 1938 1½¢ Martha Washington definitive has a New York, N.Y., precancel.

The cover itself is addressed from the Regal Typewriter Co. in New York to a company in Medan, Sumatra, then part of the Dutch East Indies (although the cover is addressed to "Netherland India").

Why was the "PASSED FOR/TRANSMISSION/SINGAPORE" handstamp applied to this cover from New York to Sumatra?

Can anyone shed more light on this cover, the route it may have taken and, above all, the triangular marking? If so, we would greatly appreciate your help.

Arnold G. van Herk
Society for U.S. and Canada
Philately
Livingstonelaan 249
3526 HG Utrecht
Netherlands

(zie hiernaast) is gekomen. Uw redacteur mocht het ontvangen van een hobbygenoot uit Groton, Connecticut. Deze wist hem te vertellen dat het mysterieuze driehoekstempel van Singapore is aangebracht door de censuur ten tijde van de Tweede Wereldoorlog.

Hij deed er een paar voorbeelden bij van hetzelfde stempel, doch met nr. 1 resp. nr. 88 in het midden, op de plek van de 43 in ons stempel. Waarschijnlijk het nummer van de controlerende ambtenaar. Blijkbaar hadden de censuurkantoren te weinig capaciteit voor het

openmaken van alle brieven. Zij deden dat dan ook steekproefsgewijze of geleid door intuïtie. De brief uit het bezit van onze Vlaamse clubgenoot was niet geopend.

Wat wij reeds vermoedden, werd bewaarheid. Het Kroonstempel op blz. 1488 behoort tot dezelfde categorie. Ons medelid de heer H. Spoor deed uit de doeken dat ook dit een censuurstempel is, gebruikt in India tijdens WW II. De letters DH waren de kenletters voor India. Achter deze kenletters kan nog de letter A, B, D, E, N, P, of - zoals in ons geval - de C voorkomen. De stempels werden in zwart of violet afgedrukt. De letters MM stonden voor Aden, DD voor Malta, enz.

Het afgebeelde Kroonstempel is een van de meest voorkomende censuurstempels van India, de waarde is dus niet bijzonder groot. De specialist zal er wat meer voor over hebben dan de algemene verzamelaar.

Collega Dirk van Gelderen hielp ons uit de nood met het H-stempel. Hij schrijft daarover het volgende:

In de twintiger jaren werd de regel van kracht dat aangetekende stukken niet aan de voorzijde met een 4-bar of ander kantoorstempel mochten worden gestempeld, maar aan de achterkant over de flap van de envelop. De zegels aan de voorzijde moesten met zogenaamde "stomme" stempels worden vernietigd. De postmasters van kleine kantoren kregen die stempels echter niet verstrekt, maar moesten daar zelf voor zorgen. Meestal maakten zij zich er met een potje van af: heel wat aangetekende stukken hebben enkel inktvegen of iets anders lelijks aan de voorkant. Sommige postmasters waren netter en maakten of lieten maken iets beters: fancy cancels, fantasiestempels. Overbekend uit de zeventiger jaren van de 19e eeuw

(denk aan de Waterbury's), maar in de twintiger en dertiger jaren van onze eeuw behoorlijk algemeen en lang niet zo schaars als de oude. Mij hangt zelfs bij, dat er een boek over die fancy cancels bestaat of een catalogus. (Noot van de redactie: Inderdaad! In onze Boekerij hebben wij het werk van F. Loso en H. de Windt getiteld "20th Century U.S. Fancy Cancellations".) Ze komen niet echt algemeen voor, maar echt schaars zijn ze ook niet. In de dertiger jaren waren ze zeer populair bij verzamelaars; de meeste zie je op filatelistische stukken. De letter "H" staat vast en zeker voor Hamlet, de naam van de plaats van afzending. Zo zijn er meer voorbeelden: in Chicken, Alaska, vind je (hoe kan het anders) een kip als fancy cancel. Bridgeport, Connecticut, de plaats van bestemming in ons voorbeeld, deed ook wat van hen verwacht werd en stempelde bij aankomst eveneens op de achterflap. Allemaal keurig volgens de regels!

Deze fancy cancels "verdwenen" zo ongeveer na 1935 toen de Post er een eind aan maakte door ze simpelweg te verbieden. Ook het moeten stempelen van aangetekende stukken op de achterzijde werd afgeschaft, wat het verdwijnen van de fancy cancels uiteraard ook bevorderde.

Hartelijk dank aan onze "informanten". Natuurlijk hebben we de oorspronkelijke vragensteller al ingelicht, maar wij vonden het onderwerp ook voor onze lezers interessant genoeg om even over uit te weiden. Wij van de redactie zouden er niets op tegen hebben als er meer van zulke dialogen in "Usca Post" konden verschijnen. Dat zou ons blaadje tot een echt ontmoetingspodium maken en nog meer bijdragen aan de filatelistische kennis van onze lezers!

Daarom: Vragen? Iemand nog vragen?

Hank Post uit Canada DE FOKKER IN DE CANADIAN SKY

In de Luchtvaart en Luchtpost Encyclopedie van "De Vliegende Hollander" lezen wij dat Fokker in 1919 begon te bouwen in Nederland. Maar het is 1928 wanneer de door Robert Noorduyt ontworpen Fokker Super Universal wordt gebouwd in de USA. Dit blijkt een uitstekend vliegtuig te zijn en in de USA en Canada worden er zo'n 80 gebouwd. Een paar maanden geleden kreeg ik de vraag of ik wist welke maatschappijen in de pioniertijd met Fokkers hebben gevlogen. Ik moest het antwoord schuldig blijven, maar daar liet ik het niet bij zitten. Ik ging op zoek naar informatie en materiaal. Dat ging niet van een leien dakje, maar toen kreeg ik een tip over een veiling waarin veel van het gezochte materiaal te vinden was, en ook boeken. Het lukte mij daarvan wat te pakken te krijgen. Ik wil proberen om u een overzicht te geven van de Fokkers die men in de jaren 1925-1942 in Canada kon vinden.

WESTERN CANADA AIRWAYS

Een zekere Mr. James Ritchardson begon de Western Canada Airways op 10 december 1926 vanuit Winnipeg. Zijn eerste vliegtuig was een Fokker Universal, G-CAFU, met de naam "The City of Winnipeg". Het tweede kwam nog geen drie maanden later en wel op 26 februari 1927: een Fokker Universal, G-CAGD, die "The City of Toronto" werd gedoopt. Tegen eind 1928 heeft de maatschappij zich zodanig uitgebreid dat ze over 27 toestellen beschikt, meest Fokker Universals en Super Universals. Anno 1929 werden er nog eens 6 Fokkers F-14 bijbesteld.

Van Western Canada Airways kennen wij de zegels CL 40 en CL 41.

CANADIAN AIRWAYS

Op 27 juni 1930 werd Western Canada Airways overgenomen door Canadian Airways, die tegen 1942 beschikte over een vloot van 123 toestellen, waarvan 1 Fokker FVIIIB, 9 Fokker Universals en 8 Super Universals. Van Canadian Airways kennen wij de twee semi-postal zegels CL 51 en CL 52.

UNITED AIRTRANSPORT

Grant McConachie is een naam die grote bekendheid heeft gekregen in de Canadese luchtvaart. Mr. McConachie begon in 1933 "United Airtransport". Zijn eerste toestel was een Fokker Universal. In hetzelfde jaar kwam er nog een tweede bij en in 1934 een derde. United Airtransport had een mail-contract voor het vervoer van luchtpost, en wel tussen Fort St. John en Fort Nelson. De laatste particuliere luchtpostzegels zijn uitgekomen in 1932.

ARROW AIRWAYS

Arrow Airways is in 1929 opgezet door ene Mr. J. Hone. Deze maatschappij had van het begin af met veel financiële moeilijkheden te kampen. In 1934 werd zij verkocht, ofschoon zij toch een mail-contract met de Post had. Deze maatschappij heeft geen eigen zegels uitgegeven. Zij heeft 8 vliegtuigen op haar naam gehad waarvan 2 Fokker Universals. Zij vloog op de routes Flin Flon - The Pas - Sturgeon Landing; The Pas - Cumberland House; Flin Flon - Puketawagen; Flin Flon - Island Falls; Flin Flon - Brochet.

MACKENZIE AIR SERVICES

Mr. W. Leigh Brintnell, die reeds in 1927 voor Western Canada en na de overname door

de Canadian Airways nog tot 1931 voor die maatschappij had gewerkt, opende op 30 januari 1932 MacKenzie Air Services. Toen hij zijn firma in 1940 overdeed aan C.P.R. had hij 19 vliegtuigen, waarvan 2 Fokker Super Universals en 1 Fokker AF 14 A. Hij bediende de volgende routes: Edmonton-Stony Rapids; Edmonton-Aklavik; Goldfields-Yellowknife; Edmonton-Coppermine en Peace River-Yellowknife.

STARRATT AIRWAYS & TRANSPORTATION

Mr. Starratt was eigenaar van een vervoer-maatschappij, die veel werkte voor de mijnen. Zijn belangstelling voor vliegen bracht hem ertoe een vliegtuig te kopen en al spoedig werd zijn hobby zijn werk. Hij richtte Starratt Airways op en wist zijn vloot uit te breiden tot 17 toestellen, waarvan 2 Fokker Super Universals. Hij vloog op de lijnen Hudson-Lac du Bonnet; Hudson-Pickle Lake en Kenora-Red Lake.

WINGS

Een viertal piloten van Canadian Airways, te weten R. Brown, E.W. Stull, M. E. Ashton en J. Moar, begon in 1934 voor zichzelf. Zij kwamen tot een totaal van 24 vliegtuigen, waarvan 1 Fokker Super Universal. "Wings" vloog op de lijnen: Sioux Lookout-Red Lake; Sioux Lookout-Pickle Lake; Ilford-Godslake; Winnipeg-Red Lake; Winnipeg-Bissett; Winnipeg-Little Grand Rapids; Kenora-Red Lake; Kenora - Staw Lake en Flin Flon-Halfway Island.

We weten natuurlijk dat er veel meer luchtvaartmaatschappijen in Canada aan het werk zijn geweest en ongetwijfeld hebben die nog meer Fokkers in dienst gehad.

Maar tot dusver heb ik geen verdere gege-

vens kunnen vinden. Toch vond ik het leuk om u te laten delen in mijn pas verworven kennis!

Noot van de redactie:

De in de aanhef bedoelde "Encyclopedie" is Deel 1 van het standaardwerk dat onze vriend Hans TSchroots en zijn vrouw Hennie in 10 jaren van studie hebben samengesteld over alles wat er maar van Luchtpost te bedenken valt.

De geschiedenis wordt jaar voor jaar gevolgd, van 1909-1935, waarbij alle denkbare facetten worden behandeld: voorschriften, dienstregelingen, tarieven en alle van belang zijnde ontwikkelingen.

Uiteraard ligt het zwaartepunt bij de Nederlandse kant van de zaak, maar er is ook een hoofdstuk gewijd aan de luchtvaart in de USA en daarin is voor "ons soort mensen" heel wat wetenswaardigs te vinden.

Bijzonder nuttig is de Nederlands-Engelse woordenlijst. Het grote aantal illustraties werkt - zoals altijd in ons "vak" - zeer verhelderend. Een kloek boek van 767 pagina's, dat loopt t/m 1935. Op een aantal exposities, waaronder de PhilITex '92 in New York, werd het met goud bekroond. De American Air Mail Society beloonde het met een Special Prize.

Wij zijn alweer benieuwd naar Deel 2!

Bij de Service-Afdeling van de Nederlandse Bond van Filatelisten-Verenigingen is Deel 1 verkrijgbaar voor f 72.50, maar u kunt ook terecht bij de Nederlandse Vereniging van Aero-Philatelisten "De Vliegende Hollander", Schulpweg 25, 2111 AL Aerdenhout.

Van harte aanbevolen voor iedereen die geïnteresseerd is in het boeiende terrein van luchtvaart en luchtpost.

OPINIES OVER DE USA-ZEGELS VAN 1992

Zoals alle jaren geven wij u het resultaat van de enquête die Linn's Stamp News hield onder zijn lezers over de vorig jaar in de USA uitgekomen langlopende zegels (D), gelegenheidszegels (C) en postwaardestukken (P):

MEEEST POPULAIRE UITGIFTE (D+C+P)

Columbusvelletjes; Velletje Bloemen; Blokje Mineralen

BESTE ONTWERPEN

- D: Pumpkinseed Sunfish; Pledge of Allegiance; 23c Bulk Rate Vlag
- C: Columbus - velletjes; boekje Kolibries; Velletje Bloemen
- P: kaart Columbian River Gorge; Hologram-envelop; Western Americana-envelop

SLECHTSTE ONTWERPEN

- D: PMC-automaatzegels; 23c Bulk Rate Vlag; Pumpkinseed Sunfish
- C: Stock Exchange; Happy New Year; Dorothy Parker
- P: Postal Buddy - kaart; Bulk Rate-envelop; envelop Protect Environment

BELANGRIJKSTE UITGIFTEN

- D: Pledge of Allegiance; Witte Huis met de Vlag; Earl Warren
- C: Velletje 2e Wereldoorlog; Columbus velletjes; Blokje Columbus-reizen
- P: Envelop Gehandicapten; envelop Protect Environment; briefkaart Ellis Island

MEEEST OVERBODIGE UITGIFTEN

- D: PMC-automaatzegels; Pumpkinseed Sunfish; Witte Huis met Vlag

C: Happy New Year; Boekje 5 Wild Animals;
W.E.B. Dubois
P: Postal Buddy - kaart; enveloppen Consu-
laire Dienst; Western Americana envelop

En? Bent u een doorsnee-mens?

H. J. W. Jacobs
CANADIAN POTPOURRI

Zullen wij deze keer maar beginnen met de puntjes op de i, sorry, op de e te zetten? U kent natuurlijk het verhaal van de Kerstzegels van 1992 waarop de twee puntjes van Noël op de o stonden en niet op de e, zoals het hoort. Dat leerden wij vroeger al op de MULO!

Zo'n 60 miljoen stukjes papier zomaar ineens foetsie. Niemand krijgt de schuld, behalve de computer en die trekt zich er toch niets van aan....

Als u dacht dat dit alle ellende is, dan vergist u zich. De 42c Jõuluvana laat de Kerstman van Estland zien. Een vrolijk en tevreden baasje, dat rustig met zijn slee op weg is om kinderen gelukkig te maken. Helaas is deze vrolijke Kerstzegel bij veel mensen in Canada in het verkeerde keelgat geschoten. De steen des aanstoots blijkt het pijpje te zijn dat de Kerstman rookt. Een slecht voorbeeld, aldus een afgevaardigde in het Parlement. Als men zich daarvan in Estland iets aantrekt, ziet u volgend jaar deze Kerstman met een builtje pruimtabak om zijn nek in de slee zitten!

En in ons land? Zwarte Piet zal verdwijnen vanwege de discriminatie. De Goedheilig Man ziet u niet meer op een schimmel, maar in een gepantserde "Sint-mobiel". En vroeger zat er ook nog "a partridge in a pear tree",

maar de perebomen zien er tegenwoordig zo onmogelijk uit, dat een patrijs met enig gevoel van eigenwaarde wel zal uitkijken om in zo'n perestruik te gaan zitten.

Het zal een hele geruststelling voor u zijn om te vernemen dat de totale waarde van uw verzameling niet in waarde is gedaald en ook niet is gestegen.

"Trends of Stamps" in Linn's zegt dat sedert 1989 sommige zegels 15 tot 20% zijn gestegen, terwijl weer andere 15 tot 20% in waarde zijn gedaald.

Nog enkele interessante bijzonderheden volgens deze Trend: van 1851 tot mei 1992 zijn ruim 1440 zegels uitgegeven, gemiddeld 10 zegels per jaar en dat is goed voor onze knip. Maar.... er zit een addertje onder het gras: over de laatste 10 jaar zijn gemiddeld zegge en schrijve 43 zegels per jaar uitgegeven en dat doet pijn.

Overigens, de Postmaster General van Canada verdient zo'n slordige \$ 200.000 per jaar. Kan makkelijk met al die postzegelboekjes, terwijl hij maar een fractie van het werk van zijn collega in de USA hoeft te doen en die verdient maar \$ 120.000. Er is geen gerechtigheid meer in deze wereld.

Bezit u de rolzegels Scott 278 t/m 281 postfris? En vooral - hier gaat het namelijk om! - mooi gecentreerd? Zo ja, vasthouden dan, zeggen de experts. Ze zijn duur en moeilijk in deze kwaliteit te krijgen. Dat geldt trouwens ook voor de rolzegels Scott 263 t/m 267. Graag gedaan.

Heeft u wel eens moeite om in slaap te komen? Gaat u dan ook schaapjes tellen of neemt u een slokje V.S.O.P.?

Hier volgt een nieuw recept:

Benodigheden: 1 Unitrade catalogus; 1 ver-

grootglas, eventueel 1 zakjapanner en/of pen en papier. Men neme Scott 907 en met behulp van het vergrootglas gaat u de puntjes tellen die het ahornblad vormen. Het verdient aanbeveling om dit in etappes te doen en daarom hebt u die andere attributen nodig. Mocht u erin slagen om tot 238 te komen en dan nog wakker te zijn: nóg maar een slokje V.S.O.P.
Geniet, maar drink met mate. Prettig postzegelen!

NIEUWS UIT DE BOEKERIJ

In 1991 verscheen bij Linn's het werk "Who's Who on U.S. Stamps", samengesteld door Richard Louis Thomas. Daarin wordt van 413 zegels verteld wie er nu eigenlijk op zijn afgebeeld en wat de betekenis van die figuren is geweest. Omdat wij vonden dat dit boek in een grote behoefte voorzag, hebben wij het onmiddellijk aangeschaft voor onze Boekerij.

Wat te verwachten was, is intussen geschied: het eerste vervolg is begin 1993 uitgekomen. Het kreeg de titel "More Who's Who on U.S. Stamps". Opnieuw met biografische gegevens over op Amerikaanse zegels geëerde personages. Deze keer ten getale van 257, wederom heel praktisch alfabetisch gerangschikt, van William A. 'Bud' Abbott tot en met Ferdinand von Zeppelin, ieder 1 bladzijde, met een plaatje van de zegel waarom het gaat. Dadelijk te herkennen dus.

Het is een heel onderhoudend naslagwerk, minstens zo leuk als deel 1. Uiteraard hebben we ook dit werk aangekocht en we twijfelen er niet aan dat er - zodra de bibliothecaris het heeft opgenomen - veel navraag naar zal zijn. Een rijke vraagbaak!

KORT AMERIKAANS

* Op 13 april 1993, zijn 250e geboortedag, is een 29c zegel in de reeks Great Americans uitgekomen voor Thomas Jefferson, de derde president van de USA en de man die in 1803 het grondgebied van de USA bijna verdubbelde met de aankoop van Louisiana voor 80 miljoen francs op een moment dat Napoleon wat krap bij kas zat. Voor ons is Jefferson tot nu toe "the greatest American" uit de serie. In zijn vrije tijd was hij ook nog uitvinder, schrijver en architect.

** Er is een vierde exemplaar gevonden van de postal card UX 36, de rode 2c Grant uit 1911 met de opdruk 1 cent, aangebracht in Los Angeles in 1920. Zat in een doos met "troep". Was nooit eerder herkend als de zeldzaamste briefkaart van de USA. Maar nu is die van u mooi nog maar driekwart van de waarde waard. Niet leuk, maar wij moesten het u toch vertellen

** De geslaagde Columbusvelletjes brachten inventieve geesten op de gedachte van méér van zulke "herdrukken". Als eerste denken zij aan de Omaha's van 1898. En deze keer dan écht in twee kleuren. In 1898 ging dat niet door vanwege de oorlog met Spanje. O ja (maar dat had u natuurlijk al door) die herdruk moet er dan in 1998 komen.

* Om de verkoop van de Scott 2540, de \$ 2.90 zegel voor Priority Mail tot 2 pounds tussen bepaalde grote plaatsen, te stimuleren, bedacht het reclamebureau van de USPS een pakkende slogan: "Two pounds, two days, 2.90". Korter kan niet. Maar die twee dagen lever tijd blijken in de praktijk soms té kort te zijn

** Een half-jaar te laat, eind maart 1993, zijn in Washington DC als proef de Unisys-automaten geïnstalleerd, die horizontaal gerolde PMCzegels verwerken - zie blz 1443 e.v. Of het tevens PNCs zijn, kunnen wij u nog niet vertellen.

* Kauwgomfabriek Topps draait met verlies. Oorzaak minder belangstelling voor de bijgesloten Sport cards. Dat zijn die honkbalplaatjes, weet u wel, die dachten dat ze het als verzamelobject konden opnemen tegen de postzegel. Vrienden! wij zijn aan de winnende hand!

** Het botert tóch al niet tussen baseball en postzegels. De USPS heeft de Scott 2619 uit de verkoop genomen. Voor een ontwerp voor die honkbalzegel was destijds een wedstrijd uitgeschreven. Gewonnen door Anthony DeLuz, beloning \$ 3000. Maar nu blijkt, dat hij een foto heeft nagetekend uit de Sports Illustrated. De maker daarvan rook geld en deed de USPS een proces aan. Zodoende.

* Op 30 juli gaat het Nationale Post Museum open in zijn nieuwe behuizing in het oude hoofdpостkantoor van Washington DC. Dat ligt op Capitol Hill. Het is een co-productie van USPS en Smithsonian Institution. De bibliotheek ervan omvat 40.000 boeken en geschriften, maar dat is nog niks bij de 16 miljoen zegels en covers. Hoe oud bent u? Mooi, dan kunt u ze allemaal nog zien als het meezit!

* Na 50 jaar te hebben bestaan gaat de Essay-Proof Society medio dit jaar ter ziele. Vanwege stagnerend ledental en vergrijzing. Bovendien zijn er al 35 jaar geen "proofs" meer op de markt verschenen. De club leeft voort als afdeling van de APS. Het cluborgaan Essay-Proof Journal komt nog tweemaal uit en dan wordt het stil. Toch jammer.

** Kent u August Sutter? Nee? Hoe kan dat nou: hij is de postbode met de langste staat van dienst. Onlangs ging hij met pensioen, 83 jaar oud en met 64 dienstjaren. Hij heeft ze niet geteld, maar hij denkt toch wel 1½ miljoen km te hebben afgelegd in de vijf bestelauto's die hij versleet op zijn landelijke bestelroutes. Vanwege de schoonheid der natuur en het feit dat er nooit iemand over zijn schouder meekeek kon hij er haast niet mee ophouden.

** Zullen we u nou eens iets haast-niet-te-gelóvens vertellen? Er schijnen nog mensen rond te lopen die niet weten wie Elvis was! Echt waar. Op de boekjeszegel die ergens in juni moet uitkomen, staat nu voluit "Elvis Presley". Verder is-ie gelijk aan de velzegel waarop enkel "Elvis" staat. Was een doffe dreun voor ons. We vechten er nog mee.

** De stemkaarten over Elvis maken school. De tandartsen in Michigan maakten óók zo'n kaart, met een tandeloze oude man en een jonge macho met een prachtgebit en daaronder de stemvakjes "1945-Before" en "1995-After". Het gaat om fluor in het drinkwater. In de USA in 1945 begonnen, maar hier en daar nog omstreden. De kaarten zijn al geadresseerd aan het Citizens' Stamp Advisory Committee. Straks zien we de Amerikanen hun president nog op deze manier kiezen. Is in elk geval een stuk goedkoper.

* De eerste-dag-ceremonie van de traditionele Kerstzegel 1993 zal tóch in Raleigh NC gebeuren en niet in Chicago IL. Daar werd om gevochten, maar het schilderij dat erop wordt afgebeeld hangt in Raleigh en dat gaf de doorslag. Die eigenwijzen van Chicago houden wel de presentatie van de profane Kerstzegels, een blokje van vier. Het doek is de "Madonna met Kind in een Landschap", van Giovanni Battista Cima, uit ± 1515.

** Even tussendoor de GTVTL, de Gratis Tip Voor Trouwe Lezers. De Scott 2283c, dat is het booklet pane van 10 fazantenzegels waaruit de rode kleur is weggenomen, gaat als een raket omhoog. De Scott Catalogus 1993 vermeldt nog \$ 15 voor postfris, maar dat is een lachertje. In de States vraagt de handel er al \$ 60 voor.

* Voor het ontwerp van die mooie \$ 1 Omaha-zegel van 1898 gebruikte de Post het handelsmerk van een Amerikaanse veehandel, die daarvoor natuurlijk graag toestemming gaf. De Post zette er als onderschrift nog bij: "Western Cattle in Storm". Maar dat is mooi niet waar. Het handelsmerk was ontleend aan een schilderij "The Vanguard" (De Leider van de Kudde) dat de Schot James MacWurtheer in Schotland had gemaakt van Schotse koeien. Het doek was toen in het bezit van ene Lord Blythswurd. Die kreeg een lange excuusbrief van de Post en daar bleef het bij. De Lord ging geen proces aan en de schilder bleef ongenoemd. Maar u weet het nu.

*** Hebt u het weer gezien? De uitslag van de Linn's enquête biedt weer het vertrouwde beeld. Meest belangrijke uitgifte: Gelofte van Trouw aan de Vlag en Witte Huis met de Vlag. Meest overbodig: Happy New Year en W.E.B. DuBois. Was te verwachten. Er gaat niets boven de vlag, en Chinese karakters en een zwarte rebel horen niet op een U.S. zegel. De Postzegel is heel een Volk.

* Mensen, we gaan elkaar een poosje missen want we moeten met vakantie. Een goeie raad mee op reis: blijf in Timboektoe, Trinidad, Bophuthatswana, Groenland, of waar u ook heen gaat, uitkijken naar zegeltjes voor uw collectie of voordie van die clubgenoot die zo warm loopt voor dat gebied dat u zo koud laat.
Tot ziens!